

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.916 van 12 juli 2000
in de zaak A. 88.703/VII-20.165.**

In zake : XXX,
wonende te DEURNE,

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken,

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Armeense nationaliteit, op 27 december 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 18 mei 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van **KEYBOARD**(25 januari 2000**ENDFIELD** waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door
Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 6 juni 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 juni 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad
L. LAVRYSEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
P. HECTORS, die verschijnt voor verzoekster, van
Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de
eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE,
die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van
de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Armeense nationaliteit, komt in
België binnen op 22 november 1998, en verklaart zich op
24 november 1998 vluchteling. Tijdens het verhoor op de
Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoekster gebruik van
het Armeens, met behulp van een tolk.

1.2. Op 18 mei 1999 neemt de Minister van
Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van
verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 24 november 1999 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 18 mei 1999 tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motivering van deze beslissing luidt als volgt :

"Betrokkene werd verhoord op 15 september 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Armeense taal machtig is, en in aanwezigheid van haar advocaat, Mr. Hectors P.

Betrokkene, van Armeense nationaliteit, verklaart in haar land problemen gekend te hebben omwille van de activiteiten van haar man. Eind 1997 zou betrokkene man lid geworden zijn van een bepaalde organisatie, waarvoor hij manifestaties zou georganiseerd hebben en foto's en video's zou gemaakt hebben. Op 10 juni 1998 zou betrokkene man gearresteerd zijn. Tijdens deze arrestatie zou ze voor de eerste maal vernomen hebben dat haar man lid was van 'een' organisatie, waarvoor hij manifestaties organiseerde. Eind juli 1998 zou betrokkene geconvoceerd zijn. Toen zou de politie haar gezegd hebben dat haar man sinds eind 1997 lid van 'een' organisatie was. Dezelfde dag als betrokkene geconvoceerd zou zijn, zou haar zoon door onbekenden aangevallen zijn, waarna hij tot eind augustus 1998 in het ziekenhuis zou verbleven hebben. Betrokkene zou op 15 september 1998 bij de staatsveiligheid geprotesteerd hebben, maar dit zou zonder resultaat gebleven zijn. Op 20 september 1998 zou betrokkene man in de gevangenis gestorven zijn. Betrokkene zou aan A., een vriend van haar man, alles verteld hebben en ze zou ook verteld hebben dat ze tijdens haar ondervraging door de politie een document waarvan ze de inhoud niet kent, ondertekende. Hierop zou betrokkene, op aanraden van A., samen met een zoon op 20 oktober 1998 haar land verlaten hebben om op 23 november 1998 in België aan te komen, waar ze op 24 november 1998 asiel aanvraag. In februari 1999 zou haar tweede zoon ook in België aangekomen zijn.

Er dient opgemerkt te worden dat betrokkene enorm vaag is in haar verklaringen. Zo heeft zij geen enkel idee van de activiteiten van haar man of de organisatie waarvan hij lid zou zijn. Het is dan ook ongeloofwaardig dat betrokkene niet weet waarom of door wie ze vervolgd zou kunnen worden en is het ook niet duidelijk of zij vervolgd zou kunnen worden omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Daarenboven is betrokkene slechts éénmaal geconvoceerd door de politie. Ook

het feit dat zij een document ondertekende waarvan zij de inhoud niet kent wijst niet op een systematische en persoonsgerichte vervolging.

Uit bovenstaande vaststellingen kan besloten worden dat betrokkene zelfs geen begin van bewijs aanbrengt om, in hoofde van betrokkene, een vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie vast te stellen. De geboorteakten van haar kinderen en het rijbewijs dat betrokkene voorlegt zijn niet van die aard deze stelling in een ander daglicht te plaatsen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 18 mei 1999.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren".

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan ingewilligd worden, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoekster een enig middel aanvoert dat luidt :

"Enig middel : Gebrekkige motivering

a. Vooreerst overweegt het Commissariaat voor de Vluchtelingen dat verzoekster enorm vaag zou zijn in haar verklaringen.

Dit is niet juist.

Verzoekster is inderdaad vrij vaag over de activiteiten van haar man en de organisatie waarvan hij lid zou zijn omdat zij daar inderdaad helemaal niets van weet en haar man dit voor haar verborgen heeft gehouden.

Verzoekster heeft tijdens haar verhoor ook uitgelegd dat hetgeen zij weet over de activiteiten van haar man ook enkel maar deducties zijn die zij heeft kunnen maken naar aanleiding van de ondervraging aan dewelke zij werd onderworpen. Zij zegt ook zeer uitdrukkelijk dat haar man die activiteiten voor haar had verborgen gehouden en dat hij zich in dat verband, eventueel met andere leden van die vereniging terugtrok in zijn kamer waar zijzelf niet kwam voor de arrestatie van haar man. Na de arrestatie van haar man heeft zij daar niets teruggevonden vermits door de Politie alles in beslag genomen was.

Dat voor het overige verzoekster wel degelijk gedetailleerd en precies is in haar verklaringen.

Zo weet verzoekster zeer concreet te vertellen hoe de arrestatie van haar man is verlopen, hoe haar ondervraging is verlopen, wat er met haar zoon is gebeurd en welke akties zij heeft ondernomen.

Van al deze verklaringen is niets terug te vinden in de motivering van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen zodat het meteen ook duidelijk is dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen ook volkomen onterecht stelt dat verzoekster enorm vaag is in haar verklaringen. Zij is slechts vaag omtrent één punt omdat zij daarvan ook niets weet en dit heeft zij ook aldus verklaard zodat er volkomen onterecht en zonder rekening te houden met het volledige verhaal van verzoekster, tot het besluit wordt gekomen dat haar verklaringen vaag zouden zijn.

b. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen stelt verder dat het 'niet duidelijk zou zijn of zij vervolgd zou kunnen worden om één van

de criteria van de Vluchtelingenconventie van Genève'.

Er dient vastgesteld te worden dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen bijgevolg niet vaststelt dat verzoekster niet vervolgd zou worden om één van de criteria van de Vluchtelingenconventie van Genève maar enkel stelt dat het niet duidelijk is of zij al dan niet zou kunnen vervolgd worden omwille van de criteria van de Vluchtelingenconventie van Genève.

Waar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen bijgevolg overweegt dat het niet duidelijk is of zij al dan niet vervolgd wordt, kan er niet tot het besluit gekomen worden dat zij niet vervolgd wordt omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie van Genève zodat haar beslissing desbetreffend onvoldoende of minstens tegenstrijdig gemotiveerd is.

c. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen overweegt verder dat verzoekster slechts éénmaal is geconvoceerd geworden door de Politie.

Dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen bij deze motivering echter volledig geen rekening houdt met de andere feiten welke nog thans (nochtans) even belangwekkend zijn met name :

- De arrestatie van haar echtgenoot omwille van lidmaatschap van een politieke partij hetgeen doet veronderstellen dat haar echtgenoot is gearresteerd geworden in strijd met de fundamentele rechten zoals vrije meningsuiting;
- De ernstige aanval op haar zoon op het ogenblik dat zij juist van huis weg was voor ondervraging door de Politie. Van een toevalligheid kan hier geen sprake zijn;
- Het overlijden in gevangenschap van haar echtgenoot.

Dat dit ernstige feiten zijn waarmee het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen op geen enkele wijze rekening houdt in haar motivering zodat er ondermeer sprake is van een gebrekkige motivering.

Dat de beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen bijgevolg voor vernietiging in aanmerking zou komen".

4.2. Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een eindbeslissing neemt over de ontvankelijkheid van de aanvraag tot erkenning als politiek vluchteling; dat hij in deze fase van de procedure enkel kan oordelen over de eventuele schending van artikel 52 van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat om een exact beeld van de situatie te krijgen waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de mogelijkheid heeft om alle objectieve gegevens na te gaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen; dat in voorliggend geval de Commissaris-generaal op omstandige wijze aangeeft dat verzoekster zeer vaag is in haar verklaringen en dat zij zelfs geen begin van bewijs aanbrengt om in hoofde van betrokkene een vermoeden van gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, vast te stellen; dat met de eerste verwerende partij moet vastgesteld worden dat de vaagheid van verzoeksters verklaringen zich niet beperkt tot de activiteiten van haar echtgenoot, maar zich ook uitstrekt tot de redenen van en de personen door wie zij zou worden vervolgd, de concrete omstandigheden van het overlijden van haar echtgenoot en van de aanval op haar zoon; dat de Commissaris-generaal, prima facie, zonder schending van de motiveringsplicht kon besluiten dat het onmogelijk is om na te gaan of de criteria van de Vluchtelingenconventie op haar van toepassing zijn; dat, in tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, de Commissaris-generaal geenszins moet vaststellen dat verzoekster niet wordt vervolgd, maar dat zij zelf een begin van bewijs moet aanbrengen waaruit blijkt dat zij mogelijks in aanmerking komt om te genieten van de bescherming geboden door de Conventie van Genève; dat de bestreden beslissing op dit punt geen gebrek aan motivering of een tegenstrijdigheid in de motivering lijkt te kunnen verweten worden; dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal wel degelijk rekening gehouden heeft met de in het derde onderdeel van het middel vermelde feiten, doch terecht

lijkt vastgesteld te hebben dat verzoeksters verklaringen hieromtrent zeer vaag zijn;

5. Overwegende dat het enig middel niet ernstig is; dat dienvolgens niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing af te wijzen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in
openbare terechtzitting, op twaalf juli tweeduizend,
door :

de HH. L. LAVRYSEN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

L. LAVRYSEN.)